

GWARZYĆ (3) *vb impf*

a jasne.

praet 3 sg m gwarzył (1). ◇ 3 pl m pers gwarzyli (1). ◇ imp 2 sg gwarzy (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Mówić, gadać, rozmawiać; clamare, clamitare, clamorem edere a. facere a. tollere, colloqui, colloquium facere a. serere, commentari, communicare, commutationes facere, confabulari, conferre, fabulari, frui colloquio a. sermone, habere dialogum a. orationem, inclamare, iubilare, latrare, loqui, personare, proclamare, sermocinari, vociferare Cn (3) :

gwarzyć między sobą (1): bo tak między sobą gwarzili bracia nałzi LudWieś A2.

gwarzyć o kim (1): BudNT przedm b7v cf Szereg.

Zwrot: »na swej myśli gwarzyć« = rozmyślać (1): Kmiotek ná swej myśli gwárzył/ Dobrzeć ten kucharz vwárzył BierEz D2v.

Szereg: »gwarzyć, to jest mowić« (1): Błózeneś álbo Błogiś Simonie/ gwárzy o nich/ to ielt/ mow o nie. BudNT przedm b7v.

Synonimy: gadać, goworzyć, mowić, rozmawiać.

Cf GWARZĄCY

ZZa